

Ο Άγιος Βενέδικτος για το ξύλινο σκεύος που κόπηκε στα δύο και το επέστρεψε σώο!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Το σκαφιστήριο που έσπασε και αποκαταστάθηκε σώο

Η τροφός του [του οσίου Βενεδίκτου όταν ήταν νεαρό παιδί και πριν γίνει μοναχός] ζήτησε από τις γειτόνισσες να δανεισθεί ένα σκαφιστήριο¹ για να καθαρίσει σιτάρι.

Το παράτησε όμως απρόσεκτα πάνω στο τραπέζι, κάτι συνέβη κι έπεσε κι έσπασε έτσι, ώστε το βρήκανε διαιρεμένο σε δύο κομμάτια.

Επιστρέφοντας η τροφός του, μόλις το αντίκρισε, άρχισε σφοδρότατα να κλαίει, γιατί το σκεύος που το είχε πάρει δανεικό το έβλεπε σπασμένο.

Ο θεοσεβής και ευλαβής μικρός Βενέδικτος, όταν είδε την τροφό του να κλαίει, συμπάθησε τον πόνο της, πήρε μαζί του και τα δύο κομμάτια του σκαφιστηριού και

δόθηκε με δάκρυα στην προσευχή.

Όταν σηκώθηκε από την προσευχή, βρήκε δίπλα του το αγγείο σώο, κατά τρόπο που να μην μπορούν καν να βρεθούν καθόλου ίχνη του σπασίματος σε αυτό. Αμέσως λοιπόν παρηγόρησε με λόγους παρακλήσεως την τροφό του και της επέστρεψε σώο το σκαφιστήριο που σπασμένο είχε πάρει.

Το γεγονός μαθεύτηκε από όλους στον τόπο εκείνο και τόσο θαυμαστό το θεώρησαν, που οι κάτοικοι του τόπου κρέμασαν αυτό το σκαφιστήριο στην είσοδο της εκκλησίας, για να γνωρίζουν όλοι και οι τότε και οι μετά από αυτούς με πόση τελειότητα δέχθηκε εξ αρχής την χάρη στη ζωή του ο μικρός Βενέδικτος.

Αυτό για πολλά χρόνια έμεινε εκεί στη θέα όλων και μέχρι τα τωρινά χρόνια των Λογγοβάρδων² κρεμόταν πάνω από την πόρτα της εκκλησίας.

Αλλά ο Βενέδικτος, που επιζητούσε από τον κόσμο κακοπάθεια παρά επαίνους, να κουράζεται με τους δια Θεόν κόπους παρά να επαίρεται με τις διαφημίσεις αυτής της ζωής, έφυγε κρυφά από την τροφό του και ζήτησε αναχώρηση σε ένα έρημο τόπο, που επονομάζεται Σουμπιάκος³, ο οποίος απέχει από την πόλη της Ρώμης κάπου σαράντα μίλια και αναβλύζει παγωμένα και καθάρια νερά. Εκεί το πλήθος των νερών συγκεντρώνεται πρώτα σε μια εκτεταμένη λίμνη και ύστερα διοχετεύεται σε ένα ποτάμι.

1. capisterium, σκαφιστήριο: λεπτή ξύλινη τάβλα με λαβές που τινάζεται για το λίκνισμα του σίτου. Χρησιμοποιείται ακόμα στην περιοχή (capistero ή scifa).

2. δηλαδή γύρω στα 570.

3. Sublacus (lacus=λίμνη): σήμερα μικρή πόλη (Subiaco) σε ωραία τοποθεσία σε υψώματα παρά τον ποταμό Ανιένε. Η λίμνη βυθίσθηκε και εξαφανίσθηκε το 1905. Και σήμερα υπάρχει το μοναστήρι, λεγόμενο του Ιερού Καθρέπτου. Η απόσταση από την Ρώμη είναι στην πραγματικότητα 50 μίλια (75 Km)...

Απόσπασμα από το βιβλίο, Άγιος Γρηγόριος ο Διάλογος, «Βίοι αγνώστων ασκητών», έκδοση Ιεράς Καλύβης αγίων Αποστόλων – «Πατριάρχου». Εισαγωγή, μετάφραση, σημειώσεις, Ιερομονάχου Ιωάννου.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)